

7/25-26

# Přestávka !

Časopis ZŠ Hrotovice



Základní škola  
Hrotovice

F. B. Zvěřiny 221  
675 55 Hrotovice  
Česká republika

[www.zshrotovice.cz](http://www.zshrotovice.cz)

# Slovo šéfredaktora



Při tvorbě tohoto čísla jsem zestárla asi o 2 roky, když jsem si poslechla a přečetla odpovědi některých dětí na zdánlivě nevinou otázku. Takovou smršť negativních odpovědí jsem opravdu nečekala. Je mi jasné, že to děti vnímají jinak než já jakožto představitel světa dospělých a že nechápou důsledky atd. Přesto jsem z toho měla mírně řečeno zkažený den a vrásku mezi očima kvůli rozhodování, zda tohle ještě otisknout v rámci zachování objektivity, nebo to úplně smést ze stolu. Nakonec mi to prostě mé svědomí nedovolilo a některé odpovědi jsou tzv. vypípané. Všem čtenářům se omlouvám za tento drobný zásah cenzury, ale co je moc, to je prostě moc. Mějte hezké jaro a já si dám pozor na otázky.

## Kdyby sis mohl/a vybrat a stát se nějakým přírodním živlem, co by to bylo a proč?



### 4.třída

Teodor Vanko: Tornádo, zničil bych školu.

Jakub Kudrna: Chci být měsíc, aby na mně spali lidé.

David Škoda: Chtěl bych být slunce, abych hodně hřál.

### 1. třída

Tereza Cafourková: Sněžinka, starala bych se o ni.

Andrii Yuryshynets: Sněhem, udělal bych vánici.

Jakub Gross: Ještěrka, chránil bych svoji rodinu.

### 9. třída

Nela Brázdová: Já bych byla asi voda, protože ráda piju.

Amálie Nedvědová: Byla bych oheň, protože bych mohla - spálit.

Lea Chmelová: Já bych byla voda, protože když bych měla vyžehlený vlasy, tak bych udělala, aby nepršelo.

David Barszcz: To je velmi těžká otázka. Já bych chtěl být mrak a voda, protože voda je skvělá.



# Kdyby sis mohl/a vybrat a stát se nějakým přírodním živlem, co by to bylo a proč?

## 7.třída.

Tomáš Chládek: Tsunami, všechno zničí.

Jakub Škoda: Tornádo, je nezničitelný.

Dominik Paclt: Povodní, všechno bych zničil.



## 5.třída.

Karolína Staňková: Oheň, všechno bych zapálila.

Natálie Kazatelová: Déšť, všechno bych zalila.

Silvestr Orság: Tornádo, všechno zničí.

## 6. třída

Adam André: Oheň, protože rád pálí.

Tobiáš Doležal: Vojta Souček, protože ho mám rád.

Tadeáš Bílý: Oheň, protože bych pálil a byl bych žhavej.



## 8. B

David Remer: Tsunami, abych všechny zmočil.

Jana Vystrčilová: Stala bych se sluncem a vyhasla bych.

## 8.A

Matěj Slatinský: Já bych chtěl být bouřka a -.

Veronika Šmardová: Oheň a spálila bych školu a -.

Daniela Grossová: Vodou, abych zaplavila školu, a -.



## 2. třída

Šárka Hutařová: Byla bych vítr a odfoukla bych Matěje.

Josefina Dümmlerová: Slunce a -.

Jakub Pelán: Voda a -.

Adéla Kolenová: Vítr a odfoukla bych někoho.

Tereza Konvalinová: Oheň a zapálila bych školu.

Sebastián Cabejšek: Oheň a -.

# Co nového u včel - březen

Je tu březen, včelař si po zimě odpočinul, ale teď už zase začíná nový včelařský rok.

Každý včelař by měl mít už po zimě zkontrolovaná včelstva. Taková prohlídka u většiny včelařů vypadá takto. Včelař přijde k úlu, otevře jej a podívá se, kolik rámků obsedá (na kolika rámcích jsou včely v plné síle, tvoří na nich souvislou vrstvu). Dále zkontroluje přítomnost matky a kolik rámků má zakladeno.

Touhle dobou někteří včelaři podněcují svá včelstva, což znamená, že dávají ve sklenici 0,7l nebo v rámkovém krmítku cukerný roztok 1:1. Včely mají "přísun nektaru" a to je signál pro včelstvo, je vhodné období pro růst, matka tedy začne klást více vajíček. Včely budou pak připraveny na opravdový přínos nektaru a vyrobí více medu.



## Republikové kolo Sedmikvítku

Adam Zvěřina z 8.B se 21. března zúčastnil republikového kola soutěže Sedmikvítek v Českých Budějovicích a obsadil úžasné 4. místo.

**Jak se ti tam líbilo?** Bylo to dobré.

**Jak dlouho ses připravoval?** Každý den od ledna.

**Kde jsi byl?** Vystupoval jsem v divadle v Českých Budějovicích.

**Jaký pocit jsi z toho měl?** Dobrý.

**Kolikátý jsi skončil?** Byl jsem čtvrtý z celé republiky.



# Praha 6. a 7. třída

**6. a 7. třída navštívily 19. března Prahu – prohlédly si Národní divadlo a Národní muzeum a prošly se po Praze.**

## **Jak se vám tam líbilo? Koupili jste si něco? Bavilo vás to?**

Denis Zajac: Bylo to dobrý, protože jsem se něco dozvěděl. Jo, koupil. Jo, bavilo.

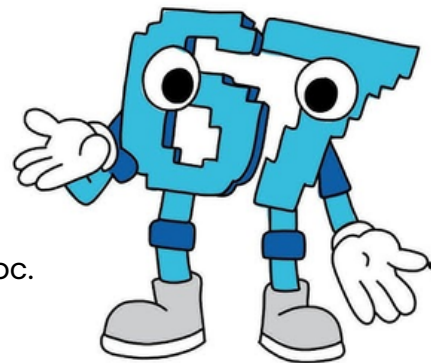
Marek Škoda: Bylo to dobrý. Jo, koupil. Jo, trochu.

Vojta Virgl: Bylo to dobrý. Jo, koupil. Ne, nebavilo.

Eliška Solařová: Bylo to krásný. Jo, koupila. Jo, bavilo.

Jakub Škoda: Bylo to dobrý. Jo, koupil. Docela jo.

Tadeáš Bilý: Líbilo se mi to strašně moc a bylo to fajn. Ano, koupil. Ano, moc.



# Školní družina se představuje

**Školní družina je důležitou součástí školy, proto se redaktor časopisu Přestávka! vypravil vyzpovídat paní vychovatelky ze školní družiny, aby zjistil, co zajímavého se tam děje.**

**Paní učitelka Renata Nováčková**

**Jaká je za vás práce s dětmi, baví vás to?**

Je hodně zábavná a člověk s nimi omládne.

**Jak dlouho pracujete v naší škole?**

4 roky, je tu skvělý kolektiv a má práce mě moc naplňuje a baví.

**Jak dlouho pracujete s dětmi?**

S dětmi pracuji 15 let, protože mám svoje vlastní, ale ve škole 4 roky.

**V čem spočívá práce družinářky?**

Hlavně rozumět dětem, být tolerantní, ale zároveň mít respekt. Každé dítě je svým způsobem jiné, takže to chce individuální přístup a mám se pořád co učit.

**Máte ráda svou práci?**

Mám ji moc ráda.

**Co jako družinářka musíte dělat?**

Hrajeme různé hry, čteme, vyrábíme, hrajeme si, chodíme na hřiště a na procházky, tancujeme a to děti moc baví.

**Chtěla byste prostřednictvím časopisu něco vzkázat žákům?**

Aby byli všichni plní optimismu a věřili v lepší zítřky.

**Paní učitelka Kateřina Nedvědová**

**Jaká je za vás práce s dětmi, baví vás to?**

Moc, někdy je náročná, ale jinak je radost s nimi pracovat.

**Jak dlouho pracujete v naší škole?**

5 let.

**Jak dlouho pracujete s dětmi?**

4 roky.

**V čem spočívá práce družinářky?**

Vymyslet dětem program, aby se nenudily.

**Máte ráda svou práci?**

Mám a moc.

**Co jako družinářka musíte dělat?**

Připravovat materiály na malování nebo vyrábění a výzdobu nástěnek.

**Chtěla byste prostřednictvím časopisu něco vzkázat žákům?**

Asi ne.



# Agroškola Pozd'atín

**Žáci osmých ročníků se zúčastnili exkurze v Agroškole Pozd'atín. Nejprve si prohlédli prostory školy, poté si vyzkoušeli napsat vědomostní test z biologie. Pak následoval program na třinácti stanovištích.**



## Otázky na žáky

### Co jste tam dělali?

Lea Laštovičková: Plnili jsme úkoly a sbírali razítka.

Jitka Khorová: Psali jsme test a plnili úkoly.

### Co tě nebavilo?

Veronika Šmardová: Nebavilo mě, jak na nás byly ty holky protivný.

Kristýna Tomi: Vadilo mi, že tam ty holky byly namyšlený.

### Co tě bavilo?

Daniela Grossová: Bavilo mě plnit úkoly.



# Devítka učí

**I v letošním školním roce dostali naši učitelé dárek od žáků 9. ročníku ve formě jedné odučené hodiny. Učitelé si tak mohli vyzkoušet, jaké to je být v pozici žáků. Redaktoři časopisu navštívili některé učitele a devátáky a zeptali se jich, jaké to z jejich pohledu bylo.**

**Paní učitelka Ivona Hadrabová**

**Jak byste hodnotila hodinu?**

Nebylo to špatné, po odborné stránce to bylo dostačující. Měli všechny informace, které měli mít, co jsem jim zadala. Měli přesně tu osnovu hodiny, jakou měli mít, to bylo dobré. Vybrali si ovšem problémovou třídu, které moc nespolupracuje, jsou tam zlobiví žáci, takže s kázní to bylo trochu horší...Co se týká časového rozložení té hodiny, vybylo jim tam nějakých 15 minut na konci, které vyplnili písničkami na přání.

**Kdo za vás učil a kterou třídu?**

Učil Tomáš Drápal s Markem André, hudební výchovu, 5. třídu.

**Myslíte si, že by byli dobří učitelé?**

Upřímně? Myslím, že by se měli dát na něco jiného než na učitelství.

**Pan učitel Petr Voneš**

**Kdo za vás učil a kterou třídu?**

V 6. třídě zeměpis za mě učili Adam Jonáš a Honza Sobotka.

**Co si o nich myslíte, myslíte si, že dobře naučili, že by byli dobří učitelé?**

Měli to docela hezky připravené, kdyby se tomu věnovali, tak určitě mohou i učit.

**Paní učitelka Zdeňka Šmahelová**

**Kdo pro vás učil a jakou třídu?**

Měla jsem Amálku Nedvědovou, Natálku Novotnou a Leu Chmelovou a byla to 8.B.

**Co si o nich myslíte, myslíte si, že naučili dobře a že by byli dobří učitelé?**

Líbilo se mi, jak učily. Líbilo se mi, že zadaly a jasně vysvětlily práci, líbilo se mi, jak to potom s dětmi probraly, jaké kladly otázky a jakou měly kázeň.

**Paní učitelka Marie Hlavičková**

**Kdo za vás učil a v jaké třídě?**

Honza Sobotka a Adam Jonáš v 7. třídě.

**Co si o nich myslíte, myslíte si, že by mohli být také učitelé nebo ne?**

Určitě ano, protože ta hodina byla úplně super.

**Proč byla super?**

Měli to perfektně připravené, měli všechny věci připravené a i je kluci nebo tedy děti poslouchaly.



### **Paní učitelka Blanka Juránková**

#### **Kdo za vás učil na Den učitelů, kterou třídu a jaký předmět?**

Za mě učil Honza Hadraba a Josef Trojan a učili 1. vyučovací hodinu fyziku v 8. B.

#### **Jak si myslíte, že učili, myslíte si, že by mohli být dobří učitelé?**

Měli dobře rozdělené role, vedl to hodně Honza a Pepa mu zdatně sekundoval. Myslím si, že kdyby měli větší praxi, byli by dobří učitelé.

### **Leona Chmelová**

V pohodě.

1., 5., 2. a 8. třídu.

### **David Barszcz**

Fantastický.

Učil jsem 2. a 5. třídu. Zopakoval bych si to ještě 4x.



### **Amálie Nedvědová**

Dobře, byla to sranda.

1., 5. a 8. třídu.

### **Tadeáš Žličař.**

Dobře.

6. třídu.

### **Nela Vognarová**

Dobře.

4. a 8. třídu.

### **Nela Brázdová**

Dobry.

6. třídu.

## **Noc s Andersenem**

**Vzpomínáte si ještě na noc strávenou v místní knihovně?  
Zeptali jsme se letošních třetáků, jak se jim to líbilo.**

#### **Jak se ti tam líbilo?**

#### **Co jste tam dělali a co tě bavilo nejvíc?**

#### **Šli byste tam znovu?**

#### **Vítek Virgl**

Bylo zábavný, hlavně to kino.

Že jsme se koukali v noci na kino.

Asi jo.

#### **Pavel Dokoupil**

Dobře.

Kreslili jsme a nejlepší byly hádanky.

Jo.

#### **Adam Kočí**

Dobře.

Hledali jsme poklad, vyráběli a koukali na film.

Jo.



# Vida

## Žáci 2. a 3. ročníku vyrazili 26. března do Vidy na program Hejbní kostrou.

**Teodor Chládek**

**Jak sis to tam užil?**

Byla to bomba.

**Co tam všechno bylo?**

Hodně prolézaček a kolo, na kterém se jezdilo a pod tebou byla síť.

**Dávali Vám nějaké úkoly?**

Ano, když byl program o kostře.

**Josefina Důmlerová**

**Co jste dělali ve Vidě a jak sis to užila?**

Bylo to super, byly tam hodně zajímavý věci, třeba my jsme s kamarádkou byly na takovém stanovišti, že tam bylo barvivo a v tom byly kuličky a houpalo se to na jednu stranu a na druhou a to vypadalo hrozně hezky.

**Dávali vám nějaké úkoly? A jaké třeba?**

Kdo má třeba víc kostí. Člověk, jako dospělý, nebo malé dítě.



**Tereza Veselá**

**Jak sis to tam užila?**

Dobře.

**Co jste tam dělali?**

Dobře si pohráli a měli jsme hezkej program o kostře.

**Dávali vám nějaké úkoly?**

Ano, dali nám svítící tabulku a my jsme měli dvoje kartičky a měli jsme je skládat na tu tabulku a bylo to hezky vidět.

**Šárka Hutařová**

**Jak jste si to tam užili?**

Hodně, bylo to hrozně dobrý. S kamarádkami nás zavřeli v takový kabince, jak se tam zavřeš a máš křičet. My jste tam byly čtyři a daly jsem 107 decibelů

**Dávali vám nějaké úkoly?**

Když jsme byli na tom programu o kostře, tak jsme tam třeba měli poskládat, jak patří kosti.

# Trpaslík versus obr

**Tentokrát jen trpaslík, obry čekají přijímací zkoušky, tak jsme je nechali připravovat.**

**Co ses všechno naučil?  
Jak se těšíš na prázdniny?  
Jak se těšíš na Velikonoce?**



**Valerie Palásková**

Písmenka.  
Dobře.  
Strašně moc.

**Tobiáš Kulísek**

Nová písmenka.  
Moc.  
Moc.

**Andrii Yuryshynets**

Číslo.  
Moc ne.  
Moc se těším.

## Soutěž Přestávky!



**Po delší době je tu opět oblíbená karikatura našich učitelů. Vaším úkolem je tentokrát uhodnout jména obou osob na obrázku. Naši redaktori opět navštíví třídy a odpovědi vysbírají.**



# **Přinášíme dalších několik zdařilých textů na téma Kdybych se probudil/a jako brouk**

## **Leona Chmelová, 9. ročník**

Probudila jsem se ve své krásné posteli, která mi normálně připadala malá, byla najednou velká. „Co se sakra stalo,“ pomyslela jsem si. Když jsem si řekla, že se zvednu, nešlo to. Snažila jsem se sebevíc, ale stejně jsem toho nebyla schopná.

Po půl hodině, což mi přišlo jako celá věčnost, jsem se překulila na břicho. Cítila jsem mírné vibrace na zádech. Ze začátku jsem neměla ani tušení, co to je. Vedle postele jsem měla obrovské zrcátko. Když jsem se podívala, zjistila jsem, že se ze mě stala jepice.

Nevím, proč se to stalo, ale ze všeho hmyzu jsem se musela proměnit na ten nejodpornější. Nejdůležitější bylo naučit se vzletět. Jinak bych se nikam nedostala. Za normálních okolností bych byla nadšená, že nemusím celý den cokoli dělat a pouze ležet v posteli, ale vím, že jepice žijí pouze 1-3 dny. Po minimálně hodině lezení a padání na postel v domněnce, že vzletím, se mi konečně povedlo vzletět. Nevěděla jsem jak a musela jsem vypadat jako trotl, ale létat jsem se naučila.

Doletěla jsem do kuchyně, kde mi stejně došlo, že nic neudělám, jelikož nic neunesu. Věděla jsem, že dát do akvária reálné řasy se mi jednou bude hodit.

Jelikož jepice nic jiného nemůže, zahájila jsem okupaci akvária. Musím si dávat pozor na ryby. Sežraly by mě a ani ten jeden den bych nepřežila. Nikdy mi moje milované rybičky nenaháněly takovou hrůzu jako dnes. Nicméně okupaci akvária jsme přežily bez zranění. Já i ryby, avšak musím je míň krmit, pokud se přeměním zpátky. Nevím, kdy jsem je takhle vykrmila, ale vypadají jako kdyby snědly slona.

Přešly další hodiny a už byla skoro půlka druhého dne. Pomalu jsem si začala dělat hrobeček u akvária, aby ryby měly co papat. No, než jsem cokoli stihla, už jsem nestihla nic. Sežrala mě ryba.

## **Amálie Kosová, 6. ročník**

Večer jsem šla ke kamarádce na přespání. Moc mě to tam bavilo, tvořily jsem lektvar z nějakých surovin, jako tráva, brouci, hlína a jedlá soda. Pak jsme hrály různé hry. Holky mi daly za úkol, že se mám napít toho lektvaru, tak jsem se napila. Nechutnalo to moc dobře. Pak už jsme šly s holkama spát. Ráno jsem vstala jako první. Šla jsem si vyčistit zuby, a když jsem se podívala do zrcadla, vykřikla jsem. Holky se probudily a slyšely, jak křičím. Šly se podívat, co se děje. Jak mě uviděly, tak taky vykřikly. Vypadala jsem jako brouk.

Rychle jsme běžely za babičkou kamarádky. Řekly jsme jí vše, co se stalo. Babička nám dala recept na lék, po němž už nebudu vypadat jako brouk. Když jsme ten lék namíchaly, tak jsem se napila. Najednou jsem už nebyla brouk. Strašně se mi ulevilo a holkám taky. Lektvar jsme vylily a už ho nikdy nenamícháme. Byly jsme z toho všeho unavené, tak jsme šly domů. O tom, co se stalo, se už nikdo nedozví.

## **Beata Velebová, 5. ročník**

Včera jsem šla spát a najednou, cítila jsem se divně, bolelo mě celé tělo. Ráno začal zvonit budík a já po něm chtěla šáhnout a bouchnout do něj. Místo toho jsem majzla do matrace. Otevřela jsem oči a viděla jenom svoji malou hnědou nožku, kterou jsem plácala jako ryba ploutví na suchu. Rychle jsem se postavila na nohy, ale zvedla jsem se asi o jeden centimetr. Snažila jsem se uklidnit, ale i tak jsem se prostě do zrcadla kouknout musela. Jen jsem se podívala směrem k zrcadlu a bum, tam šváb. Takže jsem šváb. Mamka na mě volala ze spoda a já slyšela, jak jde po schodech. Otevřela dveře a hned začala ječet a zabouchla dveře. Skočila jsem a spadla ladně na nohy. Přiběhla jsem ke dveřím a odposlouchávala. Slyšela jsem mamku a tatku. „Já myslela, že se to stane jenom Páťovi.“ „Já taky.“ „Co se to vůbec stalo, vždyť jsi říkal, že se to stane jen klukům ve 13.“ „No, to jsem myslel.“ Došlo mi to. Když vtom jsem slyšela mamku: „Kdy že to končí?“ „Já nevím, většinou dva týdny, ale je prvního, takže musíme dopočítat dny do ...růžového měsíce.“

„Růžový měsíc? Ten je za 3 týdny, to je skoro měsíc.“ A kurňa. Mamka vešla do pokoje, vzala mě a odnášela dolů. Nechala mě na stole a Petr, můj bratr, do mě začal štouchat. Když jsem se naštvála, zařval jsem na něj: „Ty švábe malej, nech mě nebo uvidíš.“ Jen jsem to zařvala, stála jsem na stole jako člověk a měla svoje pyžamo. Brácha byl malinkej a hnědej šváb. Rychle jsem si naložila tousty a snědla je, když vtom jsem zase byla šváb a brácha byl normální. A to byl teprve začátek. Zjistila jsem totiž, že když mu řeknu švábe, beruško nebo nějak podobně, stane se broukem on. Když do mě zase začal štouchat, zasmál se a já mu řekla: „Nesměj se jak beruška na plechu, beruško.“ Bum, z bráchy byla beruška. Zkusila jsem to napotřetí. Místo proměny bráchy jsem byla šváb, akorát dvakrát větší. Ozval se zvonek a já slyšela Lily a Susie a Val. Jediný, co mě napadlo, bylo jít do postele. Vzala jsem svoje šaty do školy a popolétávala s nimi jako na obřím rogalu. Cestou jsem si vzala i kartáček na zuby, sponky, gumičky a hřeben. Lehla jsem do postele a zkoušela usnout, když najednou jsem se vzbudila jako člověk, byla jsem oblečená a učesaná. Vzala jsem boty a běžela za Susie a Val. Lily většinou nevydrží, pokud se nikdo neozve a Susie a Val mají pravidlo: dokud nezvoní kostel, tak tu budem stát.

Běžely jsme do školy, když vtom u skříněk do mě někdo vrazil. Spadla jsem na zem jako motýlek. Susie sem s Val naběhly jako voják. Jakmile se otočily, vydýchala jsem se a uklidňovala sama sebe, jenže nic nefungovalo, takže jsem rychle odletěla ven. Jen jsem se rozletěla, všimla jsem si, že kolem mě prochází Kazehaja. Rychle jsem mu sedla na rameno, abych tam mohla sledovat dění ve třídě. Učitel začal dělat docházku. Vykřikoval jména, ale jakmile se blížilo moje jméno, začal mu na celou třídu zvonit mobil. Vtom se Kazehaja ohnal a málem mě zabil. Všimla jsem si, že k jeho lavici přichází Rjó...

Týdny ubíhaly a zítra měl být obřad. Doma jsem všechno nachystala na rituál, ale v kalendáři vůbec nebylo nic o růžovém měsíci. To mě zděsilo. Jakmile se mamka vzbudila, zeptala jsem se jí na ten měsíc. Řekla, že to nevadí.

Nakonec se to opravdu povedlo. Ale pak se objevil list s nápisem: Za 7 let znovu. Tak to bylo potěšení. Doufám, že tentokrát to nebudu já.

(Pro redakční účely zkráceno)

## **Nela Brázdová, 9. ročník**

Dnes ráno mě probudilo otravné pískání budíku. Ospale jsem otevřela oči a už hmatala po budíku na nočním stolku. Zaklapla jsem ho a oddychla si. Nechtěla jsem jít dneska do práce a ještě jsem měla divný pocit v zádech. No prostě dneska jsem si nepřišla ve svém těle. Pomalu jsem si sedla na postel, abych se rozkoukala. Hned, co jsem si sedla, tak ze mě sklouzla peřina. A to, co bylo pod ní, mě šokovalo. Broučí tělo. A to broučí tělo bylo moje tělo!

Asi půl hodiny jsem seděla na posteli a snažila se vstřebat to, co jsem uviděla. Po nějaké chvíli se to už vstřebalo a byla jsem smířená s novou podobou. Vylezla jsem z postele a podívala jsem se na sebe do zrcadla. Byla jsem beruška a jak pěkná. Když jsem se na sebe dodívala v zrcadle, šla jsem se podívat k oknu. Viděla jsem venku paní venčit housenku a ona sama byla kobyłka. Že by se všichni proměnili přes noc v brouky? Nesním jenom?

Celý den byl ujetý, jako kdybych byla celý den na drogách a snila o broucích. Večer jsem přišla z práce, pracovala jsem jako prodavačka. Moc peněz z toho nebylo a taky i tak vypadal můj byt. Nestěžovala jsem si. Po nějaké decentní večeři jsem šla spát, přetáhla jsem přes svoje beruščí tělo přikrývku a usnula jsem.

Druhý den ráno jsem opět slyšela to otravné pískání budíku, ale tentokrát jsem se probudila zpátky ve svém lidském těle. Rozhlédla jsem se po své ložnici, všechno se zdálo být v pořádku. Jak jsem se rozhlížela, malá beruška mi usedla na dekou přikryté koleno. Vyměnila jsem si s ní snad tělo?

# Vtip měsíce

**Proč se na začátku dubna  
cítíme tak unavení?  
Protože zrovna skončil březen.**



**V příštím čísle: Jarní slavnost,  
přijímačky a mnoho dalšího.**

Redakční tým: Adam Zvěřina, Natálie Novotná, Viola Kosová, Patrik Vlček, Petr Vala, Kryštof Potůček, Alex Šúterik, Natálie Nováková  
Šéfredaktor: Zdeňka Šmahelová  
Ilustrace: Natálie Novotná  
Design: Patrik Vlček, Petr Voneš, Zdeňka Šmahelová